

STATUT

Wyższego Międzydiecezjalnego Seminarium Diecezji Opolskiej i Gliwickiej

I. Rozdział pierwszy Zasady ogólne

Art. 1. Od ustanowienia nowego podziału administracji kościelnej w Polsce w 1992 roku, na mocy bulli Ojca świętego Jana Pawła II *Totus Tuus Poloniae*, diecezje opolska i gliwicka ściśle współpracowały ze sobą w celu formowania i kształcenia kandydatów do kapłaństwa. Alumni pochodzący z terenów tworzących Administrację Apostolską Śląska Opolskiego od 5 sierpnia 1949r. przygotowywali się do kapłaństwa w Wyższym Seminarium Duchownym Śląska Opolskiego w Opolu, a od 1950r. także w Nysie. Od momentu powstania diecezji gliwickiej (25 marca 1992 r.) Wyższe Seminarium Duchowne Śląska Opolskiego w Nysie kształciło także kandydatów do kapłaństwa dla tej nowej diecezji. W 1994r. powstał w Opolu państwowy Uniwersytet z Wydziałem Teologicznym i od tego czasu alumni obydwu diecezji są studentami Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego. Z dniem 15 sierpnia 1997r. Wyższe Seminarium Duchowne Śląska Opolskiego zostało przeniesione z Nysy do Opola.

Art. 2. Po otrzymaniu przewidzianej zgodnie z prawem aprobaty Kongregacji Edukacji Katolickiej Biskupi: Opolski Andrzej Czaja i Gliwicki Jan Wieczorek erygują po myśli dekretu z dnia 19 września 2011 roku, WYŻSZE MIĘDZYDIECEZJALNE SEMINARIUM DUCHOWNE w Opolu (por. kan. 237, § 2 KPK). Erygowanie Seminarium międzydiecezjalnego jest zalecane tam, gdzie liczba alumnów jest niewielka, ze względu na brak kadry naukowej i z braku wystarczającej liczby osób odpowiednich do prowadzenia takiej instytucji (por. *Ratio fundamentalis institutiones sacerdotalis*, n. 21).

Art. 3. „Do formacji kapłanów konieczne są wyższe seminaria. Kształcenie w nich alumnów powinno w całości zmierzać do tego, by stawali się oni prawdziwymi duszpasterzami na wzór Pana naszego Jezusa Chrystusa, Nauczyciela, Kapłana i Pasterza” (Dekret o formacji kapłańskiej *Optatam totius*, n. 4; z dnia 28.10.1965r.). „Chodzi o to, by do kapłaństwa dochodzili tylko ci, którzy zostali powołani i odpowiednio uformowani, to znaczy zdolni są świadomie i dobrowolnie związać się całkowicie z Jezusem Chrystusem, który wzywa do obcowania z sobą i do udziału w swojej misji zbawienia. W tym sensie Seminarium w swych różnych formach, podobnie jak «dom» formacji kapłanów zakonnych, nie jest tylko miejscem czy materialną przestrzenią, lecz przede wszystkim pewną przestrzenią duchową, drogą życia, środowiskiem sprzyjającym takiemu procesowi formacyjnemu, dzięki któremu człowiek powołany przez Boga do kapłaństwa może się stać, mocą sakramentu święceń, żywym obrazem Jezusa Chrystusa, Głowy i Pasterza Kościoła” (Adhortacja Apostolska *Pastores dabo vobis*, n. 42; z dnia 25.03.1992r.). „Wyższe Seminarium jest niezbędnie potrzebne dla formacji kandydatów do kapłaństwa. Autorytatywnie stwierdził to Sobór Watykański II, a przypomniał Synod: «Nie ulega wątpliwości, że instytucję wyższego Seminarium, jako doskonałe miejsce formacji, należy uznać za normalne środowisko — także w sensie materialnym — życia wspólnotowego i hierarchicznego, więcej — za prawdziwy dom formacyjny dla kandydatów do kapłaństwa, kierowany przez osoby rzeczywiście oddane tej służbie. Instytucja ta wydała w przeszłości i nadal wydaje obfite owoce na całym świecie»” (tamże, n. 60).

Art. 4. Wyższe Międzydiecezjalne Seminarium Duchowne Diecezji opolskiej i gliwickiej z siedzibą w Opolu, posiada osobowość prawną kościelną, zgodnie z kan. 238, § 1 KPK oraz osobowość prawną cywilną, zgodnie z Ustawą o stosunku Państwa do Kościoła

Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 maja 1989, Art. 8, u. 1, nr 9. W załatwianiu wszystkich spraw w imieniu Seminarium Międzydiecezjalnego występuje rektor, po myśli kan. 238, § 2 KPK.

Art. 5. Siedziba Seminarium Międzydiecezjalnego mieści się przy ul. Drzymały 1c w 45-342 Opolu. Urzędowa nazwa instytucji brzmi: Wyższe Międzydiecezjalne Seminarium Duchowne w Opolu, zwane dalej Seminarium Międzydiecezjalnym. Urzędowa pieczęć przedstawia Krzyż z napisem «Resurrexit», a w otoku napis Wyższe Międzydiecezjalne Seminarium Duchowne w Opolu.

Art. 6. W wykonywaniu swoich zadań Seminarium Międzydiecezjalne kieruje się dokumentami Kościoła, to jest: przepisami Kodeksu Prawa Kanonicznego, dokumentami wydanymi przez Stolicę Apostolską, uchwałami Konferencji Episkopatu Polski, postanowieniami Biskupów diecezjalnych obydwu diecezji oraz przepisami niniejszego Statutu.

Art. 7. Najwyższy nadzór nad formacją Seminarium, po myśli Konstytucji Apostolskiej *Pastor bonus* z roku 1988, sprawuje Kongregacja Edukacji Katolickiej.

Art. 8. Każdorazowy Biskup Opolski i Gliwicki sprawują nadrzędną władzę nad Seminarium Międzydiecezjalnym. Do nich należą wspólne decyzje odnośnie zarządu i administracji Seminarium po myśli kan. 259, § 1 KPK. Mają oni prawo osobiście wizytować Seminarium i czuwać nad formacją swoich alumnów (por. kan. 259, § 2 KPK).

Art. 9. Biskupi diecezjalni obydwu diecezji mają zatroszczyć się o dostarczenie środków potrzebnych na bieżące utrzymanie Seminarium Międzydiecezjalnego oraz remonty, proporcjonalnie do ilości alumnów obydwu diecezji (por. kann. 263; 1266 KPK).

Art. 10. Biskupi diecezjalni obu diecezji powołują radę ekonomiczną Seminarium Międzydiecezjalnego, mającą na celu wspieranie zarządu Seminarium Międzydiecezjalnego w wypełnianiu zadań, zgodnie ze statutami. Radę ekonomiczną tworzą: rektor, wicerektor, dyrektor ds. administracyjnych Seminarium, ekonom diecezji opolskiej i ekonom diecezji gliwickiej oraz po jednym z delegatów mianowanych przez Biskupów diecezjalnych (kan. 1280 KPK). Do zadań rady ekonomicznej należy przygotowanie dla Biskupów diecezjalnych sprawozdania finansowego za zakończony rok obrachunkowy w terminie do końca I kwartału roku następnego. Przygotowanie preliminarza kosztów i inwestycji na kolejny rok akademicki do końca III kwartału roku poprzedzającego, który to wymaga zgodnego zatwierdzenia przez Biskupów diecezjalnych. Każdorazową radę ekonomiczną zwołuje rektor. Rada ma obowiązek spotkania się na posiedzeniu przynajmniej jeden raz w roku akademickim.

Rozdział II

Osoby bezpośrednio odpowiedzialne za formację w Seminarium Międzydiecezjalnym

REKTOR I WSPÓLNOTA WYCHOWAWCÓW

Art. 11. § 1. Grono moderatorów Seminarium Międzydiecezjalnego może być dobierane swobodnie przez Biskupów diecezjalnych z kandydatów obu diecezji, gdzie każda z diecezji ma swoich reprezentantów i tworzą je:

1° dla zakresu zewnętrznego: rektor, wicerektor, prefekci i dyrektor ds. administracyjnych;

2° dla zakresu wewnętrznego: ojcowie duchowni;

§ 2. Dekrety nominacyjne, po uzgodnieniu kandydatów na poszczególne funkcje podpisuje Biskup Opolski.

§ 3. Funkcję rektora i wicerektora pełnią kandydaci z obydwu diecezji naprzemiennie.

§ 4. Moderatorzy seminaryjni zobowiązani są do ścisłej łączności z biskupami, których reprezentują z różnych tytułów i w różny sposób. Winni oni „szczerze

i z przekonaniem współpracować ze sobą w duchu wzajemnej komunii” (por. PDV, 66), tak by alumnom dawali przykład kapłańskiego braterstwa i chrześcijańskiej miłości.

§ 5. Ponieważ moderatorzy dzielą, zgodnie z właściwą sobie pozycją, troskę rektora o Seminarium i proces formacyjny, dlatego powinni działać we współpracy z rektorem, który jest zarazem ich bezpośrednim przełożonym.

§ 6. Moderatorzy seminaryjni zobowiązani są do zamieszkania w Seminarium Międzydiecezjalnym.

REKTOR

Art. 12. § 1. Rektor jest bezpośrednio odpowiedzialny za całokształt życia seminaryjnego.

§ 2. Rektora mianują obaj Biskupi diecezjalni, na okres sześciu lat z możliwością ponowienia nominacji i oni mają prawo odwołania go z urzędu.

§ 3. Rektor powinien angażować się przede wszystkim w wypełnianie obowiązków wynikających z jego urzędu, stąd też nie należy go obciążać dodatkowymi zajęciami.

§ 4. Do podstawowych obowiązków i uprawnień rektora należy:

- 1° przyjmowanie kandydatów do Seminarium Międzydiecezjalnego;
- 2° troska o właściwą i integralną formację alumnów z zachowaniem jej różnych wymiarów: ludzkiego, duchowego, intelektualnego oraz duszpasterskiego;
- 3° ocena dobrej intencji alumnów, ich zdolności moralnej i intelektualnej, zdrowia fizycznego i psychicznego oraz zdolności do znoszenia trudów kapłańskich i do wykonywania obowiązków duszpasterskich;
- 4° przedkładanie biskupowi opinii o kandydatach, zamierzających przyjąć posługi i święcenia;
- 5° udzielanie urlopów rektorskich i wydalanie kandydatów nieodpowiednich, z zachowaniem przepisów prawa i dyrektyw Biskupów diecezjalnych obydwu diecezji;
- 6° zwoływanie posiedzeń Rady Seminaryjnej i przewodniczenie jej obradom;
- 7° powierzanie alumnom rozmaitych funkcji dla dobra wspólnoty seminaryjnej;
- 8° czuwanie nad działalnością stowarzyszeń, ruchów i grup w Seminarium Międzydiecezjalnym, oraz nad zespołową pracą alumnów;
- 9° troska o alumnów, którzy z różnych powodów przebywają poza Seminarium Międzydiecezjalnym;
- 10° na wniosek obydwu Biskupów diecezjalnych opiniowanie kandydatów na studia specjalistyczne;
- 11° prowadzenie seminaryjnej kancelarii i archiwum, troska o księgę posług i święceń, kronikę, o seminaryjne pieczęcie, a także teczki personalne alumnów, którzy nie ukończyli Seminarium Międzydiecezjalne, a które są przechowywane w archiwum.

§ 5. Rektor posiada obowiązki i prawa właściwe rektorom kościołów (por. kann. 556-563 KPK) w stosunku do osób zamieszkujących w Seminarium Międzydiecezjalnym. Jemu podlega również kościół akademicko-seminaryjny oraz inne kaplice znajdujące się na terenie Seminarium.

§ 6. Rektor składa Biskupom Ordynariuszom sprawozdanie okresowe (roczne) z działalności Seminarium Międzydiecezjalnego.

§ 7. Rektor jest zobowiązany przesłać do Kurii Biskupiej obydwu diecezji dokumenty (personalia) dotyczące alumnów, którzy ukończyli formację i przyjęli święcenia prezbiteratu.

§ 8. Rektor może w poszczególnym wypadku delegować wypełnienie swoich obowiązków wicerektorowi albo prefektom, którzy powinni działać zgodnie z otrzymanym zleceniem.

WICEREKTOR

Art. 13. § 1. Wicerektor jest najbliższym współpracownikiem rektora i jest reprezentantem drugiej diecezji. Mianują go Biskupi diecezjalni po zasięgnięciu opinii rektora na okres sześciu lat z możliwością ponowienia nominacji i oni mają prawo odwołania go z urzędu.

§ 2. Wicerektor wspomaga rektora w trosce o sumienne wypełnianie zadań formacyjnych Seminarium Międzydiecezjalnego. W sposób szczególnie odpowiedzialny jest za realizację programu życia seminaryjnego.

§ 3. Wicerektor zastępuje rektora na jego polecenie lub w sytuacji, gdy ten nie może wypełniać swojego urzędu z powodu nieobecności albo innej przeszkody.

PREFEKCI

Art. 14. § 1. Prefekt jest wychowawcą alumnów mianowanym przez obydwu Biskupów Ordynariuszy na wniosek rektora Seminarium Międzydiecezjalnego. Liczba prefektów pracujących w Seminarium powinna być odpowiednia, by zaradzić potrzebom alumnów.

§ 2. Współpracuje ściśle z rektorem i wicerektorem w ich działaniach wychowawczych.

§ 3. Szczególnym obowiązkiem prefekta jest służenie radą i pomocą alumnom, troska o dobrą atmosferę i dyscyplinę życia we wspólnocie oraz o ład w seminaryjnym domu. Stąd też powinien stale mieszkać w Seminarium Międzydiecezjalnym i zabiegać o częsty kontakt z alumnami.

§ 4. Jeden z prefektów, zwany prefektem studiów, mianowany przez rektora, koordynuje współpracę w zakresie formacji intelektualnej alumnów z władzami Wydziału Teologicznego UO.

DYREKTOR DO SPRAW ADMINISTRACYJNYCH

Art. 15. § 1. Dyrektor ds. administracyjnych należy do grona wychowawców. Mianują go Biskupi diecezjalni obydwu diecezji na wniosek rektora.

§ 2. Dyrektor ds. administracyjnych wykonuje swój urząd w ścisłej współpracy z rektorem.

§ 3. Do szczególnych jego zadań należą:

1° troska o substancję materialną Seminarium Międzydiecezjalnego;

2° odpowiedzialność za świeckich pracowników Seminarium Międzydiecezjalnego z zachowaniem odpowiednich przepisów prawa pracy;

3° troska o odpowiednie warunki socjalno-bytowe;

4° administrowanie finansami seminaryjnymi i przedkładanie sprawozdań z realizacji budżetu rektorowi;

5° organizowanie pracy alumnów.

§ 4. Dyrektor ds. administracyjnych jest odpowiedzialny za prowadzenie księgi inwentarzowej, rachunkowej i dokumentacji dotyczącej własności seminaryjnej oraz dokumentacji zatrudnionego personelu. Do jego obowiązków należy również przygotowanie, we współpracy z członkami rady ekonomicznej, preliminarza kosztów i inwestycji na kolejny rok akademicki.

OJCOWIE DUCHOWNI

Art. 16. § 1. Ojciec duchowny jest odpowiedzialny za formację duchową alumnów. Formacja duchowa prowadzona przez ojców duchownych ma służyć, zgodnie z własnymi zdolnościami alumnów, zdobywaniu dojrzałości ludzkiej, kształtowaniu życia w duchu Ewangelii, w osobistej łączności z Chrystusem, by alumni osiągnęli właściwą harmonię

między wartościami ludzkimi i nadprzyrodzonymi, a tym samym byli zdolni do owocnej posługi pasterskiej. Ojciec duchowny służy alumnowi pomocą również w weryfikacji jego powołania.

§ 2. Ojciec duchowny jest mianowany przez obydwu Biskupów diecezjalnych po zasięgnięciu opinii rektora. Liczba ojców duchownych pracujących w Seminarium Międzydiecezjalnym powinna uwzględniać duchowe potrzeby alumnów.

§ 3. Ojciec duchowny winien zaangażować się w pierwszym rzędzie w wypełnianie zadań wynikających bezpośrednio z funkcji pełnionej w Seminarium Międzydiecezjalnym i dlatego nie należy go obciążać innymi obowiązkami.

§ 4. W sposób szczególny ojciec duchowny powinien:

1° troszczyć się o życie sakramentalne i liturgiczne alumnów i czuwać nad liturgią seminaryjną;

2° uczyć alumnów modlitwy oraz innych praktyk życia duchowego;

3° wygłaszać konferencje ascetyczne;

4° prowadzić lub organizować miesięczne dni skupienia i rekolekcje.

§ 5. Każdemu ojcu duchownemu powierza się opiekę nad konkretnym rokiem formacyjnym, za który w sposób szczególny odpowiada, z zachowaniem jednak jego dyspozycyjności wobec wszystkich alumnów.

§ 6. Istotną formą posługi ojca duchownego jest kierownictwo indywidualne alumnów zgodnie ze wskazaniem dokumentów Urzędu Nauczycielskiego Kościoła.

§ 7. Ojciec duchowny z natury rzeczy jest również spowiednikiem alumnów, z zachowaniem jednak ich prawa do swobodnego wyboru spowiednika, zgodnie z kan. 240 § 1 KPK.

§ 8. Ojciec duchowny pełni swoje obowiązki z zachowaniem całkowitej dyskrecji. W związku z tym:

1° nie bierze udziału w posiedzeniach Rady Seminaryjnej;

2° nie wypowiada swej opinii o alumnach, zwłaszcza w sprawie dopuszczania alumnów do posług i święceń lub ich wydalania z Seminarium;

3° nie wstawia się za alumnami u przełożonych seminaryjnych lub diecezjalnych, nawet gdyby go zainteresowany alumn uprawniał do korzystania w tym celu z wiadomości powierzonych mu w tajemnicy.

§ 9. Ojciec duchowny przynajmniej raz do roku zdaje sprawozdanie o problemach duchowych wspólnoty seminaryjnej Biskupom diecezjalnym.

SPOWIEDNICY I KIEROWNICY DUCHOWNI ALUMNÓW

Art. 17. Obok ojców duchownych spowiednikami i kierownikami duchowymi alumnów mogą być również inni księża zgodnie z postanowieniami kann. 239 § 2; 240 § 1 KPK. Spowiedników i kierowników duchowych dla Seminarium Międzydiecezjalnego wyznaczają Biskupi diecezjalni na prośbę rektora.

Art. 18. Spowiednicy nie mogą być wybrani spośród przełożonych seminaryjnych ani spośród profesorów.

Art. 19. Należy określić stały dzień i godzinę sprawowania sakramentu pokuty i pojednania przez poszczególnych spowiedników.

Rozdział III Formacja intelektualna alumnów

Art. 20. W formacji intelektualnej alumnów Seminarium Międzydiecezjalne współpracuje z Wydziałem Teologicznym Uniwersytetu Opolskiego, zachowując normy wydane przez Stolicę Apostolską: Konstytucja Apostolska *Sapientia Christiana* [AAS 71

(1979) 480-487], *Normae servandae ad affiliationem theologicam exsequendam, Notio affiliationis theologiae* wydane przez Kongregację Edukacji Katolickiej z dnia 1.08.1985r. Charakter tej współpracy określa także Umowa zawarta pomiędzy Seminarium Międzydiecezjalnym a Wydziałem Teologicznym Uniwersytetu Opolskiego z dnia 13 stycznia 1995 roku.

Art. 21. Biskupi diecezjalni obydwu diecezji mogą swobodnie mianować wykładowców Seminarium Międzydiecezjalnego, zarówno spośród pracowników zatrudnionych na Wydziale Teologicznym, jak i niezatrudnionych na nim.

Art. 22. Profesorowie i wykładowcy - pracownicy Wydziału Teologicznego UO - którzy w myśl Umowy pomiędzy Seminarium Międzydiecezjalnym a Wydziałem Teologicznym Uniwersytetu Opolskiego odpowiadają za realizację formacji naukowej alumnów powinni uważać się także za ich prawdziwych wychowawców, zabiegając również o ich właściwą formację duchową i duszpasterską (por. art. 5 tejże umowy).

Art. 23. Zobowiązani są do zachowania jedności i zgodnego współdziałania ze wszystkimi, którzy biorą udział w formacji przyszłych kapłanów. Powinni czuć się zobowiązani do informowania rektora o przebiegu procesu formacyjnego alumnów.

Art. 24. Ewentualne zmiany w harmonogramie swoich zajęć ustalają uprzednio z rektorem lub prefektem studiów.

Rozdział IV **Rada Seminaryjna**

Art. 25. Rada Seminaryjna jest ciałem kolegialnym powoływanym przez Biskupów diecezjalnych dla rozstrzygnięcia ważniejszych spraw związanych z działalnością Seminarium Międzydiecezjalnego oraz prowadzonym w nim dziełem formacyjnym.

Art. 26. W skład Rady Seminaryjnej wchodzi z urzędu:

- biskupi opolski i gliwicki;
- biskupi pomocniczy obydwu diecezji;
- rektor;
- wicerektor;
- prefekci;
- dyrektor ds. administracyjnych;
- dziekan Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego;
- prodziekan Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego ds. organizacji studiów;
- dwóch członków Rady mianują Biskupi diecezjalni na wniosek rektora
- po jednym z każdej diecezji wybierają spośród siebie Księża prowadzący zajęcia w Seminarium Międzydiecezjalnym.

W szczególnych sytuacjach rektor może poprosić do udziału w posiedzeniu Rady również inne osoby. Skład Rady ustala się na okres 1 kadencji, trwającej 3 lata, a jej funkcjonowanie rozpoczyna się zaprzysiężeniem członków.

Art. 27. Posiedzenie Rady zwołuje rektor. On też ustala porządek obrad i przewodniczy obradom. Zwyczajne posiedzenia Rady odbywają się na początku i końcu roku formacyjnego oraz przed posługami i święczeniami. Dla poważnej przyczyny rektor może zwołać posiedzenie nadzwyczajne.

Art. 28. Obecność członków Rady na posiedzeniach jest obowiązkowa.

Art. 29. Decyzje Rady zapadają bezwzględną większością głosów 50% + 1, natomiast decyzje o dopuszczeniu do kandydatury przed diakonatami i do święceń wymagają większości kwalifikowanej 2/3 głosów członków Rady obecnych na posiedzeniu.

Art. 30. Wyznaczony przez rektora sekretarz Rady sporządza protokół z przebiegu posiedzenia Rady. Jego treść przyjmuje Rada na kolejnym posiedzeniu.

Art. 31. Obrady Rady podlegają ścisłej tajemnicy urzędowej.

Art. 32. Uchwały Rady zyskują moc prawną po ich zatwierdzeniu przez Biskupów diecezjalnych.

Rozdział V

Alumni

Art. 33. W przyjmowaniu alumnów do Seminarium Międzydiecezjalnego należy kierować się wskazaniem Stolicy Apostolskiej, Konferencji Episkopatu Polski i Biskupów Ordynariuszy obydwu diecezji.

Art. 34. Kandydat do Seminarium Międzydiecezjalnego powinien odbyć rozmowę kwalifikacyjną z rektorem oraz przedłożyć następujące dokumenty: podanie i życiorys, list polecający i opinie proboszcza oraz katechety, świadectwo chrztu i bierzmowania, świadectwo ślubu rodziców, dwie fotografie i zaświadczenie o stanie zdrowia.

Art. 35. Przyjęcie do Seminarium Międzydiecezjalnego warunkowane jest również spełnieniem wymogów rekrutacji na Wydział Teologiczny Uniwersytetu Opolskiego. Alumni Seminarium Międzydiecezjalnego są bowiem pełnoprawnymi studentami Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego.

Art. 36. Alumn powinien czuć się pierwszym odpowiedzialnym za własną formację, ściśle współpracując z gronem wychowawców seminaryjnych w jej realizacji. Powinien posiadać swojego kierownika duchowego i stałego spowiednika. Jako członek wspólnoty seminaryjnej winien poznać, przyjąć i zachowywać wskazania Kościoła dotyczące kandydatów do kapłaństwa, przepisy niniejszego statutu i seminaryjnej reguły życia, która określa bliżej charakter formacji oraz obowiązki i prawa alumnów.

Art. 37. Formacja duchowa alumnów przebiega pod kierunkiem ojców duchownych, zwłaszcza zaś opiekuna roku. Stąd wynika obowiązek uczestniczenia alumnów w poleconych przez niego zajęciach i spotkaniach.

Art. 38. Alumn winien czuć się związany z własną wspólnotą parafialną, w której proboszcz jest jego bezpośrednim przełożonym podczas pobytu na parafii.

Art. 39. Alumni mają obowiązek odbywania wakacyjnych praktyk wyznaczonych przez moderatorów Seminarium Międzydiecezjalnego. Diakoni zaś są zobowiązani do odbycia praktyki pastoralnej po 11 semestrze studiów, w parafii wyznaczonej przez swoich Biskupów Ordynariuszy.

Art. 40. Alumni wybierają ze swojego grona reprezentantów. Są nimi seniorzy poszczególnych roczników, którym przewodniczy Dziekan alumnów. Wybranych seniorów zatwierdza rektor Seminarium. Seniora roku pierwszego mianuje rektor.

Art. 41. Przy wydalaniu alumnów z Seminarium należy zachować odpowiednie przepisy kościelne.

Rozdział VI

Budynki Seminarium Międzydiecezjalnego

Art. 42. Integralną część zabudowań seminaryjnych stanowią obiekty ujęte w Księdze wieczystej pod numerami OP10/00080284/3; OP10/00133152/6; OP10/00106344/1 i są to: budynek Seminarium, kościół akademicko-seminaryjny, aula, biblioteka, sala gimnastyczna. Stanowią one własność diecezji opolskiej. Zasady używania tych budynków są określone w odrębnej umowie zawartej pomiędzy Diecezją opolską a Seminarium Międzydiecezjalnym.

Art. 43. Budynkami należącymi do Seminarium Międzydiecezjalnego zarządza rektor.

Art. 44. Własnością Seminarium Międzydiecezjalnego pozostaje przekazany w depozyt Biblioteki Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego księgozbiór dawnego Wyższego Seminarium Duchownego Śląska Opolskiego w Nysie i Wyższego

Seminarium Duchownego w Opolu. Księgozbiór utworzony do 2011r., a będący własnością Wyższego Seminarium Duchownego z chwilą powołania Seminarium Międzydiecezjalnego przechodzi na własność Seminarium Międzydiecezjalnego, a z chwilą rozwiązania Seminarium Międzydiecezjalnego zostaje własnością Diecezji Opolskiej. Księgozbiór utworzony po 2011r. zostanie podzielony proporcjonalnie.

Art. 45. Wydział Teologiczny, który użytkuje część budynku użyczoną przez Seminarium Międzydiecezjalne ponosi wszelkie koszty związane z jego utrzymaniem.

Rozdział VII Ustalenia końcowe

Art. 46. Statut wchodzi w życie z datą erygowania Seminarium Międzydiecezjalnego, po zatwierdzeniu go przez Kongregację Edukacji Katolickiej.

Art. 47. Normy nie uregulowane niniejszym statutem należy interpretować zgodnie z przepisami prawa powszechnego zawartymi w Kodeksie Prawa Kanonicznego, normami wydanymi przez Stolicę Apostolską oraz z prawem partykularnym wydanym przez Konferencję Episkopatu Polski.

Art. 48. Statut zatwierdzony przez Kongregację Edukacji Katolickiej może zostać zmieniony wyłącznie za aprobatą tejże Kongregacji.

Opole, 19 września 2011r.

† Andrzej Czaja
Biskup Opolski

† Jan Wiczorek
Biskup Gliwicki